

ADI

PREM RAWAT
TALTE ORD

**FRED BEGYNDER
IKKE MED LANDE,
IKKE MED REGERINGER.**

**FRED BEGYNDER
MED DIG,
MED MIG.**

ADI BETYDER: FRA GAMMEL TID; GAMMEL I VISDOM OG ERFARING; FRA EN ÆLDRE PERIODE; MED DE KVALITETER, DER KNYTTER SIG TIL ALDER, VISDOM ELLER LANG TIDS ERFARING; ÆRVÆRDIG.

Du har vidst det, lige siden du var lille, men du glemte det, fordi alt andet blev så vigtigt.

(Fred begynder med dig og mig, side 27)

Prem Rawat, også kendt som Maharaji, taler ved mange forskellige lejligheder verden over. Artiklerne i ADI kommer fra disse begivenheder og er redigeret af hensyn til længde og letlæselighed. Fotografierne i ADI er alle taget ved Prem Rawats events, men ikke nødvendigvis dem, som er gengivet i dette blad.

Hvis du ønsker at skrive dine tanker om ADIs indhold eller bladet selv, er du velkommen til at maile redaktøren på adi@wopg.org

Redaktør: Ole Grünbaum

Redaktion: Mary Wishard and Sherry Weinstein

Dansk redaktion: Andreas Bonnevie

Art direction: Rasmus Olesen

Dansk grafisk tilrettelæggelse: Peter Petrovich og Daniel Herold Olsen

Fotografer: Mehau Kulyk, Jacques Masraff og Michael Wood.

ADI kan bestilles på flg. websites:

www.wordsofpeace.dk

www.store.wopg.org

www.magcloud.com/user/wopg

ADI bliver trykt på FSC-certificeret papir,
som kommer fra ansvarligt styrede skove og
dokumenterede genbrugslagre.

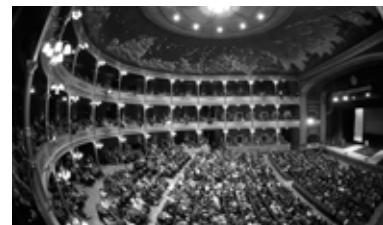
DET AFGØRENDE SPØRGSMÅL SIDE 5

Der er en sand overflod af definitioner på fred, men hvorfra kommer ønsket om at leve i fred? Dette spørgsmål er helt *afgørende*, for hvis ønsket om fred er medfødt, hvis fred er et grundlæggende behov for os mennesker – ligesom mad, luft, søvn og vand – så kan vi ikke klare os uden fred. Uden fred er alt ude af balance.

KENDSGERNING NUMMER ÉT SIDE 10

Vi bruger megen tid og energi på at sikre os, at vores krop har det godt. Spørgsmålet er, om vi også bruger tid på at sikre os, at vi føler os godt tilpas i vores eksistens? Eller lærer vi, hvordan vi skal leve i ubalance? Hvordan vi skal leve med vrede? Hvordan vi skal leve med forvirring? Det svarer til at købe et par sko, hvor der stikker et søm op af sålen. Men de ser flotte ud, så man siger: ”De passer!”

OM AT TRO, TÆNKE – ELLER VIDE SIDE 18

Vi er blevet virkelig gode til at tænke. Vi tænker. Og vi tror. Der var engang, hvor ens viden var nødt til at være baseret på kendsgerninger. På virkeligheden. Det var ikke nok bare at tro på noget – man skulle vide. Nu har vi erstattet viden med tro. Men visse ting er man nødt til at vide.

FRED BEGYNDER MED DIG OG MIG SIDE 27

Folk siger, der bør være fred i verden. Nej. Der bør være fred i *din* verden. Hvis der ikke er fred i din verden, bliver der ikke fred. Fred begynder ikke med lande, ikke med nationer, og ikke med regeringer. Fred begynder med dig. Fred begynder med mig. Fred begynder med hver enkelt af os.

OM PREM RAWAT SIDE 35

Han blev født i 1957 og startede sit arbejde for fred og humanitær bistand allerede i sine barndomsår. Da han var 13, begyndte han at blive inviteret til at tale rundt om i verden ...

Words of Peace TV i Danmark

Kanal København: søndag 22.00, onsdag 17.00, torsdag 21.00

Kanal Fyn: onsdag 15.30, torsdag 10.30, lørdag 15.00 og 23.30

Kanal Østjylland: onsdag 11.00, fredag/lørdag 7.30, søndag 24.00

Landsdækkende LUX1 (Tegnsprogskanalen): mandag 9.30

Information på dansk om Words of Peace

www.wordsofpeace.dk

Email: info@wordsofpeace.dk

Tlf: 7022 6004

DET AFGØRENDE SPØRGSMÅL

Du er aldrig blevet undervist i at ønske at føle fred, og heller ikke i at græde eller at le. Et lille barn ved udmærket, hvordan man græder, og hvordan man ler. Et lille barn ved udmærket, hvordan man er til. Disse egenskaber er medfødte. Ingen behøver lære dem.

Ønsket om fred kommer dybt indefra. Og hver dag bevæger dette ønske os i retning af at blive tilfredse, i retning af at finde den manglende brik i puslespillet.

■ Alle har deres egne definitioner af, hvad fred er. Nogle mener, at der er fred, når der ikke er krig. Nogle mener, at der er fred, når der ikke er nogen støj. Og andre igen mener, at man har fred, når man ser ud over et smukt landskab.

Det skorter ikke på smukke steder her på jorden. Og der er steder, hvor der er utroligt stille. Hvordan kan det så være, at der ikke er fred? Er fred kun noget udvendigt? Eller er det en manifestation af noget, der finder sted inden i et menneske? Der er en sand overflod af definitioner på fred, men hvorfra kommer ønsket om at leve i fred?

ET GRUNDLÆGGENDE BEHOV

Dette spørgsmål er helt *afgørende*, for hvis ønsket om fred er medfødt, hvis fred er et grundlæggende behov for os mennesker – ligesom mad, luft, søvn og vand – så kan vi ikke klare os uden fred. Uden fred er alt ude af balance.

Hvis man lukker en person inde i det smukkeste værelse med en behagelig sofa, det skønneste tapet og den mest fantastiske udsigt, men uden nogen luft, så vil vedkommende ikke nyde det. Han eller hun vil hamre løs på døren for at blive lukket ud igen.

Og man kan ikke forklare vedkommende: ”Hør nu her. Luft er bare en lille del af det hele. Se på tapetet, se på værelset, du har en sofa og en fantastisk udsigt. Slap nu af og nyd det!”

Når der mangler noget fundamentalt, er forklaringer ikke tilstrækkelige. Man kan ikke forklare en sulten person, at alt er ok, det er ikke nødvendigt at spise. Og man kan heller ikke forklare en, der er træt, at det er helt i orden at lade være med at sove. Når et behov er fundamentalt for et menneske, er kompromiser ikke mulige. Behovet skal tilfredsstilles.

Hvem er vi? Hvad er vi? Er vi summen af al den teknologi, der eksisterer i hele verden – alle de tårnhøje bygninger, vejene, flyvemaskinerne, mobiltelefonerne, kameraerne, satellitterne ude i rummet? Er det vores identitet – at vi har skabt alt dette?

Forestil dig, at du har fået en tegnestift op i foden. Og så er der en, der siger: ”Hør her. Hvordan kan du blive generet af en tegnestift – du, som er skaberen af alle disse enorme skibe og flyvemaskiner?”

Men det eneste, du er interesseret i, er at få stiften ud igen, for du føler smerte. Ingen forklaringer kan hjælpe dig. Kun at smerten går væk.

Det er ligesådan med følelsen af fred. Du er aldrig blevet undervist i at ønske at føle fred og heller ikke i at græde eller at le. Et lille barn ved udmærket, hvordan man græder, og hvordan man ler. Et lille barn ved, hvordan man er til. Disse egenskaber er medfødte. Ingen behøver lære dem. Ønsket om at føle fred er også medfødt. Og et menneske er ikke helt, hvis det ikke føler fred.

Ønsket om fred kommer dybt indefra. Og hver dag bevæger dette ønske os i retning af at blive tilfredse, i retning af at finde den manglende brik i puslespillet.

SPREDT FOR ALLE VERDENS VINDE

Hvis man er ved at lægge et puslespil, og der mangler en brik et sted, bliver man ved med at prøve den ene brik efter den anden. Det er det, der sker i verden. Den ene brik efter den anden. Nogen finder på et nyt og bedre ord, en ny og bedre opskrift, en ny og bedre beskrivelse. Nogen skriver en ny og bedre bog, og vi siger: ”Ja. Der er den!”

Der var engang en, der sagde, at vi alle sammen kom fra det samme sted. Men så snart alle verdens vinde ramte os, blev vi spredt. Når vi møder andre, siger vi om dem, at de er ”unge” eller ”gamle”. Disse begreber er vores målestokke. Vi hører dem sige nogle få ord, og straks tænker vi: ”Er det en amerikaner? En italiener? En kineser eller en japaner?”

Når vi ser en designertaske, ser vi ikke blot en taske – vi ser en *designertaske* og siger: ”Flot!” Når vi ser et andet menneske, siger vi ikke ”Flot!” Vi siger: ”Hvor kommer du fra?” Dette er resultatet af alle verdens vinde. Vi har glemt, hvordan

Den fred, jeg taler om, kan en soldat opleve midt på slagmarken.

vi skal se et andet menneske. Vi har endda glemt, hvordan vi skal se os selv. Vi betragter vores eget ansigt i spejlet og ser alle fejlene – skægstubbene, håret – og vi siger: ”Hvad er det for noget? Og hvad er det dér?”

Hvem er du? Du blev født, og det var et utroligt mirakel. Jeg bruger ordet mirakel. Nogle steder i verden mener folk, at det er et mirakel, hvis der løber mælk ned fra loftet. Det er ikke noget mirakel. Det er i hvert fald meget relativt. Hvis mælken løber ned fra din nabos loft, er det måske et mirakel. Men hvis den løber ned fra loftet i dit soveværelse, så er det noget møg.

MIRAKEL

Hvad er et mirakel? Du er et mirakel. At du lever er et mirakel. Er du klar over det? Forstår du det? At dit åndedrag kommer ind i dig hver dag er et mirakel.

At du eksisterer er et mirakel. At du kan opleve er et mirakel. Og at du kan være klar over dette – er også et mirakel. Og at du kan forstå det – det er også et mirakel.

Dybest inde i alle mennesker – og jeg mener *alle* mennesker – danser ønsket om at opleve fred. Ikke vores definitioner af fred, men den virkelige fred, der findes inden i os. Vi vil gerne have, at der er fred mellem mennesker, men hvor kommer al ufreden i verden fra? Hvem er det, der strides? Det er mennesker. Det er fra dem, at ufreden kommer. Og hvis ufreden nogensinde skal fjernes, så skal den fjernes i mennesker som dig og mig.

Først da kan man begynde at forestille sig, at denne søde drøm om fred bliver til virkelighed.

Der er mange, der prøver at skabe fred i verden, men fred er ikke noget, der skal skabes. Fred eksisterer allerede – inden i os. Der har den altid været og vil altid være, så længe vi lever.

SE INDAD

Den fred, jeg taler om, kan en soldat føle midt på slagmarken. Den fred kan en fange føle i en fængselscelle.

Mange mennesker siger: ”Hele mit liv har jeg søgt efter noget. Jeg ved ikke, hvad det er, men jeg har altid søgt efter det.” Kunne det være fred? Kunne det være tilfredshed? Forskellige ord for det samme.

Uanset hvem du er – rig eller fattig, højtuddannet eller ufaglært, stor eller lille, mørk eller lys – hvis du er et menneske, ønsker du at føle fred. Det er noget, vi alle gerne vil. Det står ikke til at ændre.

Jeg siger i al ydmyghed, at det, du søger, findes inden i dig. Det er helt bestemt muligt for dig at komme til at føle fred. Det er ikke umuligt. Det er meget, meget muligt. ■■■

Hvad er et mirakel?
Du er et mirakel.
At du lever er et mirakel.
Ved du det?

KENDSGERNING NUMMER ÉT

Vi kan ikke lide smerter. Vi vil gøre hvad som helst for at komme af med dem. Vi prøver altid at komme til at føle os godt tilpas. Sådan er vi. Sådan er vi skabt. Vær ikke i tvivl om det.

Når man ser på disse kendsgerninger, virker det oplagt, at vi er her for at nyde det. Vi ønsker at nyde alt, hvad vi gør – og vi bør nyde alt, hvad vi gør. Hvad er det, vores hjerte ønsker? Det ønsker også at nyde. Og hvad er hjertet i stand til at nyde? Det er spørgsmålet.

■ Fordi du eksisterer, er du på en rejse. Hvordan vil rejsen blive? Det ved du ikke. Ingen ved det. Du har fået et fartøj – din krop – og fordi den ånder, fordi den lever, vil den foretage en rejse. Den vil rejse hen, hvor ingen har været før.

Nu kan du sige: “Vil min rejse stort set ikke være ligesom enhver andens?” Nej. For der er en uendelighed af små variable, og de vil gøre din rejse forskellig fra enhver andens rejse. Den måde, du opfatter tingene på, den måde, du tænker på, den måde, du forstår på, er fuldstændig unik.

STATISTIK OG VIRKELIGHED

Vi ynder at generalisere, og alt bliver udtrykt som gennemsnit. Men går man bare en smule bag om gennemsnittene, ser man, at alle tallene er enestående.

Når man kører i bil, er risikoen for at punktere måske kun 0.01 procent. Fint. Men hvad hvis man punkterer *alligevel*? Så hjælper det ikke at sige: “Jeg har ikke noget reservehjul med, for der var jo 99,99 procents chance for, at jeg *ikke* ville punktere.”

Når man går ud fra gennemsnit, udelukker man virkeligheden. Og det er virkeligheden, man har at gøre med hver eneste dag, ikke gennemsnit. Hvordan vil dagen i dag blive? Hvordan vil dagen i morgen være? Selv om du har det samme arbejde og gør de samme ting hver eneste dag, vil ikke to dage være ens.

Så hvad fortæller disse gennemsnit egentlig? Intet. Først når man er død, kan man regne på tallene og sige: "Ja. Disse tal er i overensstemmelse med denne persons gennemsnit, for først havde han eller hun to virkelig dårlige år, så fem gode år, og så videre."

Men mens du er i live, er hver dag forskellig. Og det er ikke bare et spørgsmål om godt eller dårligt – det er et spørgsmål om, hvordan man ser på det gode og det dårlige. En dag kunne alt faktisk gå virkelig dårligt, men du ser det som godt, fordi du har det godt med dig selv. Så du siger: "Alt er helt i orden, det er slet ikke så dårligt."

Så kan der være en anden dag, hvor det hele faktisk gik virkelig godt, men du har det ikke godt med dig selv, så du tænker: "Åh, nej. Hvad skal det allsammen nytte? Det hele er noget møg." Så det er allsammen relativt.

NULPUNKTET

Hvordan foretager man denne rejse? Hvem er du? Hvad er formålet med rejsen? Og hvorfor skal den overhovedet finde sted?

For at forstå det, må man begynde ved nulpunktet. Ikke ved punkt 100. Du har hørt en hel masse. Du har læst mange bøger. Store mængder information flyder rundt i dit hoved – som for eksempel, hvem Gud er, og hvor Gud er. Er det ikke rigtigt? "Hvor er Gud?" Alle peger opad og siger: "I himlen." Og så får du at vide, at hvis du gør gode gerninger, kommer du i himlen; hvis du gør noget dårligt, ender du i helvede. Helvede er frygteligt. Der vil du ikke hen. Himlen er et godt sted. Der vil du gerne hen. Og derfor skal du være på den måde, som de fortæller dig, og hvis du gør alt det gode, kommer du i himlen.

Al den information flyder rundt i dit hoved. Det er derfor, du er nødt til at begynde ved nulpunktet – uden informationer. Og så se på kendsgerninger, ikke på ideer. Kendsgerning nummer ét: Du er i live. Og hvem er du så?

Du prøver altid at gøre det behageligt for dig selv. Du vil gerne have en blød seng. Du vil gerne have en rar og blød pude. Og måske har du ikke lyst til at skulle gå rundt og lede efter vand, hvis du vågner op og er tørstig, så du sætter en vandflaske på dit natbord. Du har heller ikke lyst til at ligge og spekulere over, hvad klokken er, så du stiller et lille ur ved siden af sengen.

Hvad gør du, når du er ude for at købe sko? Du går ikke bare ind i skobutikken og siger: "Giv mig et par sko." Du prøver dem først. Og så går du frem og tilbage. Hvorfor? For at være sikker på, at skoene ikke er brugte? Nej. Du prøver at gå med skoene på for at sikre dig, at de føles behagelige. Når du er ude for at købe briller, siger du ikke: "Bare giv mig et par briller." Nej. Først prøver du dem for

at finde ud af, om de passer. Og så ser du dig i spejlet for at finde ud af, hvordan du ser ud med dem på.

Når det er meget varmt, kan det være ubehageligt. Hvad gør du så? Hvis du ikke kan undgå varmen, bruger du måske en bog eller et blad som vifte. Hvad som helst kan bruges, for du er nødt til at gøre noget for at føle dig godt tilpas.

Vi bruger megen tid og energi på at sikre os, at vores krop har det godt. Spørgsmålet er, om vi også bruger tid på at sikre os, at vi føler os godt tilpas i vores eksistens? Eller lærer vi, hvordan vi skal leve i ubalance? Hvordan vi skal leve med vrede? Hvordan vi skal leve med forvirring?

Hvis det er sådan, vi lever, svarer det til at købe nogle sko, hvor et søm fra sålen går lige op i foden. Når man tager dem på, gør det ondt, men de ser flotte ud, så man siger: "De passer. Det er lige sådan nogle, jeg ønskede mig." Det går bare ikke.

Vi bryder os ikke om, at det gør ondt. Vi vil gøre hvad som helst for at komme af med smerter. Sådan er vi skabt. Vi taler, tænker, ser, smager, hører, lugter. Men vi ønsker kun at lugte til det, som er en nydelse. Hvis noget lugter dårligt, siger vi: "Adr!" Hvis det lugter godt, siger vi: "Uhm!"

Hvad har vi lyst til at høre? Det, som føles godt. Hvad har vi lyst til at se? Det, som føles godt. Sådan er vi skabt. Det er sådan, vi er – vær ikke i tvivl om det.

DEN STØRSTE OPLEVELSE

Når man ser på disse kendsgerninger, virker det oplagt, at vi er i live for at nyde det. Vi ønsker at nyde alt, hvad vi gør – og vi *bør* nyde alt, hvad vi gør. Hvad er det vores hjerte ønsker? Det ønsker også at nyde. Og hvad er hjertet i stand til at nyde? Det er spørgsmålet.

Vi er blevet udstyret med en krop, som elsker at nyde. Uanset hvem vi er, eller hvilke omstændigheder vi befinder os i, prøver vi altid at gøre os det behageligt. Og vi ønsker også at have det behageligt inden i os selv. Så formålet med denne livets rejse er måske slet ikke smerter og lidelser, men at være i stand til at nyde den største oplevelse, der findes – her og nu.

Hvad tror du, den største oplevelse er? Efter min mening er oplevelsen af "det største", den største oplevelse, der findes. Hvad er så "det største"? Det er den kraft, der gør alting muligt – der bevæger hele universet.

Jeg vil slet ikke prøve at definere, hvad denne kraft er, for en af definitionerne på den er, at den *ikke* kan defineres. Jeg vil heller ikke prøve at forklare, hvad det uendelige er. Du og jeg kan ikke forstå uendelighed. Og glem alt om at forstå

Føler du dig godt tilpas i din eksistens?

universet – det ændrer sig hele tiden. Vi vil aldrig fatte dets omfang. Ingen målestok er stor nok.

Det virkelig fascinerende er ikke at forstå universet, men at forstå den kraft, der bevæger universet. Faktisk er den også inden i os – og vi kan opleve den.

Men hvorfor skal man overhovedet opleve den kraft? Det er her, det bliver virkelig smukt. For når man oplever den, fyldes man af fred. Når man oplever den, fyldes man af klarhed. Når man oplever den, fyldes man af glæde. Når man oplever den, føler man den sandeste, sandeste lykke.

For mig lyder dette som nogle virkelig gode grunde. Så når jeg ser på livets rejse og forstår, hvad det er, den gør mulig, ønsker jeg virkelig at foretage den.

EKSISTENS OG FRAVÆR

Hvad bør vi tage med på rejsen? Har vi brug for vrede? Har vi brug for frygt? Vi har fået disse, men vi har også fået mildhed. Vi har forvirring, men vi har også klarhed. Vi har smerte, men vi har også glæde. Og det er utrolig vigtigt at vide, hvilke af disse, der eksisterer i sig selv, og hvilke der bare er fravær af noget andet.

Mørke eksisterer ikke i sig selv. Det er bare et fravær af lys. Grusomhed eksisterer ikke i sig selv. Den er bare et fravær af mildhed. Indre smerte eksisterer ikke i sig selv. Den er bare et fravær af glæde. Lidelse eksisterer ikke i sig selv. Den er bare fraværet af fred.

I mange civilisationer har mennesker tilbedt solen. Solen var meget vigtig for dem. Den gav dem varme, lys og liv, så de tilbad den. De kunne ikke rigtig foretage sig noget i mørket. Men lys fjerner mørket!

Vi har fået at vide, at Edison opfandt glødelampen, men forståelsen af, at lys fjerner mørke, eksisterede længe før Edison. Den var årsagen til, at folk tændte ild om natten. Man behøver ikke opfinde en maskine, der fjerner mørke, for mørket eksisterer ikke i sig selv. Kom med lyset, og mørket forsvinder. Kom med glæden, og smerten går væk. Kom med klarheden, og tvivlen forsvinder. Er det så let? Ja!

DIN IKKE-LISTE

Det er umuligt at fjerne sine tvivl, men det er meget muligt at have klarhed i sit liv. Har du en liste over alle de ting, du ikke vil have i dit liv, eller har du en liste over de ting, du gerne vil have? Det er gode spørgsmål, for de fleste har ikke et eneste punkt med, som handler om, hvad de *gerne* vil have. Det handler alt sammen om, hvad de *ikke* vil have: "Jeg vil ikke være forvirret. Jeg vil ikke være fattig. Jeg vil ikke føle smerte. Jeg vil ikke have dit. Jeg vil ikke have dat."

Måske beder du til Gud: "Lad mig ikke fortabes. Lad mig ikke komme i helvede. Frels mig fra smerte og lidelse." Det er den forkerte bøn. Du prøver at opfinde maskinen, der fjerner mørket. Din bøn burde være: "Lad mig opleve himlen her og nu." Ikke: "Lad mig ikke komme i helvede". Hvad er helvede? Det er alt det, som himlen ikke er. Helvede eksisterer ikke i sig selv. Det er bare fraværet af himlen!

Hvis jeg vil have bygget et hus, og jeg siger til arkitekten: "Lad mig vise dig alle de huse, som jeg ikke vil have, at mit hus skal ligne" – hvor mange fotografier, tror du så, der behøves? Hvor mange rundture tror du, vi er nødt til at foretage? Jeg siger: "Lad os tage ud og se på den sydøstlige del af byen, hvor jeg vil vise dig alle de huse, som jeg ikke vil have, at mit hus skal ligne. Ikke det dér, og ikke det dér, og så videre."

Den stakkels arkitekt ville sige: "Hvad skal jeg dog stille op med din liste over ikke-ønskede huse. Jeg har brug for en liste over, hvad du gerne vil have." Hvad er det, du gerne vil have i dit liv? Du vil gerne have fred. Hvorfor? Fordi det føles så godt. Du vil gerne have glæde. Hvorfor? Fordi det føles så godt. Du vil gerne have klarhed, du vil gerne have forståelse. Og du vil gerne opleve din himmel. *Her og nu!*

LET DIN BYRDE

Der er mange, der siger: "Jeg nyder ikke min rejse. Den er frygtelig." Selvfølgelig er den det. Du er overlæst. Du kan ikke bære al din bagage. Den er for tung. Du har fået rygsmerter af at bære rundt på alle de ideer. Let din byrde. Tag kun det vigtigste med dig. Det er alt, hvad du får brug for. Klarhed vil føre dig igennem de fleste problemer. Det er det, klarhed gør.

Du behøver ikke bære rundt på en stor maskine, der fjerner mørket. Tag en lygte med. Og når det er mørkt, så tænd lygten.

Det er virkelig fantastisk. Forvirring eksisterer ikke i sig selv, men den vejer så meget, at man næsten ikke kan måle dens vægt. Klarhed, som eksisterer i sig selv, vejer derimod så lidt, at man næsten ikke føler nogen vægt. Har du nogensinde lagt mærke til det?

Smerte vejer så meget. Og glæde? Den vejer så lidt, at man endda føler sig lettere. Så disse ting, der eksisterer i sig selv, er gode at tage med på rejsen, for de vejer næsten ingenting og får oven i købet en til at føle sig lettere. Man får det bedste af to verdener.

Det er den mulighed, du har. Begiv dig ud på rejsen. Hold dig ikke tilbage. Det er en god rejse. Oplev din himmel her og nu. Det er ikke noget mysterium. Din eksistens her på jorden er bestemt til, at du skal opleve fred og glæde. ■■■

**Begiv dig ud på rejsen.
Hold dig ikke tilbage.**

Det er en god rejse.

Oplev din himmel her og nu.

Det er ikke noget mysterium.

**Din eksistens her på jorden er bestemt til,
at du skal opleve fred og glæde.**

TRO, TÆNKE – ELLER VIDE

Kan du huske, dengang du var lille og var vildt fascineret af flyvemaskiner? Du løb rundt om dit hus og holdt armene ud fra kroppen som vinger og sagde: "Wiiiiiiiie-eee", mens du drejede rundt. Du kunne ikke bare hoppe op i en flyvemaskine, så du lod, som om du fløj, for det var det eneste, du kunne.

Men hvis du møder en pilot, som har en flyvemaskine, ville han kunne sige: "Lad os tage ud at flyve." Så behøver du ikke lade som om. Du behøver ikke brede armene ud. Du behøver ikke tro. Du behøver ikke tænke dig til det. Du kan vide, hvordan det er.

Vi bedømmer vores liv ud fra, hvad der sker omkring os. Og det forandrer sig hele tiden. Nogle siger: "Forandring er godt". Men det er ikke altid tilfældet. Forandringer er gode, hvis de passer ind i *vores* planer. Forandringer er gode, hvis de sker, når *vi* ønsker dem – og ikke bare lige pludselig. Forandringer er gode, hvis *vi* synes om resultatet af dem.

For lang tid siden boede vores forfædre oppe i træerne. De var bange for alle de dyr, som ville æde dem. Derfor klatrede de rundt i træerne. Det var ikke særlig behageligt, men hvis nogen dengang havde prøvet at forklare dem, at forandring er godt, ville de have sagt: "Nej, nej, nej. Det gælder om at være i live om morgenen, og forhåbentlig stadig være i live om aftenen, lægge sig til at sove, og så kunne vågne op i live om morgenen. Det er godt!"

Det må have været skræmmende. Men langsomt ændrede tingene sig. De flyttede ind i huler. Og siden da er der sket en masse forandringer.

Det, der har ændret sig hurtigst, er den måde, vi tænker på. Menneskekroppen har ikke tilpasset sig så hurtigt, som sindet har. Det er svært at tro på, men vores øjne ser faktisk ikke altid i farver. Vores perifere syn er i sort/hvid, sandsynligvis fordi det giver hurtigere billedbehandling. Hvis noget

Hvis du var et hulemenneske og hørte en mobiltelefons ringetone, ville du blive skræmt fra vid og sans.

kommer ind i vores perifere synsfelt, kan man opdage det hurtigere i sort/hvid. Dengang det muligvis var en tiger eller en løve, der var på spring, var folk ligeglade med dyrenes farver. De var ikke interesserede i at beundre striberne. Det er vi i dag, hvor vi sandsynligvis står parat med et kamera. Men for bare nogle få år siden ville vi have stået med et gevær.

TÆNKE OG TRO

Hvis du var et hulemenneske og hørte en mobiltelefons ringetone, ville du blive skræmt fra vid og sans. Du ville tro, det var et nyt uhyre, et nyt dyr, der ville æde dig. Og faktisk er det ikke så længe siden, at vi boede i huler. Men den måde, vi tænker på, har udviklet sig.

I dag er vi blevet virkelig gode til at tænke. Vi ræsonnerer. Og vi antager. Der var engang, hvor kendsgerninger var det vigtigste. Vores viden var nødt til at være meget præcis. Det kunne ikke bare være noget, man troede – man var nødt til at vide. Nu har vi erstattet viden med antagelser.

Her er et eksempel. Du har inviteret to venner. En af dem er ankommet. Den anden er ikke kommet, så du spørger din ven, som er kommet: ”Tror du, X kommer?” Og han siger: ”Jeg tror ...” – og nøgleordet er her *tror* – ”at han snart kommer.” Når du spørger ham, hvorfor han tror det, siger han: ”Fordi ...” – og nu kommer *ræsonnementet* bag antagelsen – ”han plejer at komme til tiden.”

Der er en fejl ved dette ræsonnement. Det tager ikke hensyn til, at vennen måske har haft et trafikuheld, og så spiller det ingen rolle, hvor præcis han plejer at være. Han kommer slet ikke.

Eller lad os forestille os, at du er ude at køre, og en medpassager siger: ”Tror du, der er benzin nok til hele turen?” Du siger: ”Det tror jeg.” Hvad er den antagelse baseret på? ”Tjah, jeg ved, der er 80 kilometer til det sted, vi skal hen, og tanken er halvt fuld. Jeg ved også, at med en fuld tank kan jeg køre 300 kilometer, så der er benzin nok.” Rigtigt? Nej, forkert. Ræsonnementet tager ikke hensyn til, at du kan køre forkert i løbet af de 80 kilometer. Nogle steder i verden er der meget

Faktisk er det ikke så længe siden, at vi boede i huler – men den måde, vi tænker på, har udviklet sig.

langt mellem afkørslerne på motorvejene, så hvis man kører forkert, kan man komme i store vanskeligheder.

Vi har vores antagelser og vores ræsonnementer. Og for det meste ser det ud til, at vi kan klare os med det. Når folk bliver spurgt: ”Tror du på Gud?” svarer mange: ”Åh, ja. Jeg tror på Gud.” De har nemlig fået at vide, at stjernerne, månen, solen og jorden er beviser på Guds eksistens. Men det betyder, at de har ræsonneret sig til, at der må være en gud.

Det sker tit, når folk har problemer, når det ikke lige går, som de ønsker, at de spekulerer på hvorfor, f.eks. når de punkterer og ikke ved, om de har et reservehjul med. Så kigger de i bagagerummet, og der er faktisk et reservehjul, og så siger de: ”Aha. Der er alligevel en gud foroven!” Hvorfor? Fordi det gik, som de gerne ville have. Da de punkterede, sagde de ikke: ”Jeg er punkteret. Så er der alligevel en gud foroven!” De sagde sikkert noget helt og aldeles upassende.

Verden vil have os til at *tro*. Verden vil have os til at *tænke*. Men visse ting er man nødt til at *vide*.

Der er stor forskel på at tænke og tro – og at vide. Kan du huske, da du var lille og var vildt fascineret af flyvemaskiner? Du løb rundt om dit hus og holdt armene ud fra kroppen som vinger og sagde: ”Wiiiiiiiiieeee”, mens du drejede rundt. Du kunne ikke bare hoppe op i en flyvemaskine, så du lod, som om du fløj, for det var det eneste, du kunne.

Men hvis du møder en pilot, som har en flyvemaskine, ville han kunne sige: ”Lad os tage ud at flyve.” Så behøver du ikke lade som om. Du behøver ikke brede armene ud. Du behøver ikke tro. Du behøver ikke tænke dig til det. Du kan vide, hvordan det er.

PÅ BRÆNDENDE KUL

Nu er spørgsmålet: Hvad vælger du at gøre i dit liv? At være ubevidst er ét valg. At være bevidst er et andet valg. Det virker, som om det nemmeste er at være ubevidst. Man tror, man sparer kræfter ved at være ubevidst, men det gør man

ikke. For når konsekvenserne af at være ubevidst rammer en, kræver det enorme mængder af energi at forholde sig til dem.

Hvad er konsekvenserne af at være ubevidst? Smerte og lidelse. Hvis man nogensinde for alvor har lidt, ved man, hvor meget energi det tapper en for. For det første kan man ikke sove. Og dernæst koster det en masse penge. Man er nødt til at købe kleenex. Og bøger. Og man er nødt til at ringe til andre. Man er nødt til at finde en eller anden lindring for denne vanvittige, pinefulde lidelse. Og man byder en hvilken som helst lindring velkommen. Det er konsekvenserne af at være ubevidst.

Man tror, det kræver flere kræfter at være bevidst, men det passer ikke. Når man er bevidst, behøver man ikke alle papirlommetørklæderne, bøgerne, alle telefonsamtalerne – for man er lykkelig. Lykke koster ikke noget. Alt, hvad der har at gøre med at være lykkelig, er gratis. Når man er lykkelig, tænker man ikke: ”Skal jeg ringe til nogen? Skal jeg gøre dit eller dat? Skal jeg græde? Skal jeg læse en bog om det?” Nej, man slapper bare af. Alt er vidunderligt.

Det er overhovedet ikke økonomisk at være ubevidst. Det koster tid, og det koster penge. Man er nødt til at tage på ferie for at komme væk fra det hele. Ens krop skriger: ”Det her føles ikke rigtigt. Det, du gør, er forkert!” Det kaldes stress. Og hvad er konsekvenserne af stress? Spørg en læge. Og hvad siger samfundet? ”Lad os lære dig at håndtere stress.”

Og det er faktisk den samme slags mennesker, som lærte folk at gå på glødende kul. I 90'erne var det den store mode. Folk deltog i seminarer, hvor de lærte at kontrollere alle mulige ting, og som sidste skridt i seminaret skulle man gå på glødende kul. Nu kan man så tænke over, hvor i alverden man vil få brug for det? Det eneste sted, jeg kan komme i tanke om, hvor man måske kunne få brug for det, er Argentina, hvor de har nogle meget store kuler med grillkul på jorden, og folk håndterer kødet med lange skovle. Hvis de kunne gå på kullene, ville det måske gøre deres arbejde nemmere.

Det er, hvad der kommer ud af at ræsonnere. Man tror, man har opnået noget, bare fordi man går på glødende kul. Og hvis man ser tilbage på hele den kæde af ubevidste ræsonnementer, der ledte en frem til at gå på glødende kul, hvor mange led vil man så ikke opdage? Det er ikke nogen lille kæde. Man har antaget og antaget. Og antaget lidt mere. Og så har man ræsonneret, og ræsonneret lidt mere. Indtil man nåede til et punkt, hvor kæden – selv hvis man ønskede at slippe fri af den – er viklet så stramt om ens hænder, at man ikke er fri til at begynde at klippe leddene over.

Og for at gøre det hele værre. Man ønsker virkelig at være fri, men man har glemt,

Man ønsker virkelig at være fri, men har glemt, hvordan det føles.

hvordan det føles at være fri. Man vil gerne forstå, men man har glemt, hvordan man forstår. Og hvad er så resultatet? Forvirring.

VIDEN ELLER TRO

Der er ingen forvirring, når man ved. Jeg begyndte at tale offentligt i en meget ung alder. En militærperson havde på en eller anden måde hørt om mig og ville gerne besøge mig, men han tænkte: "Hvad kan en lille dreng lære mig? Måske vil jeg lære ham en ting eller to?"

Han kom så til det hus, hvor jeg boede i Indien. Jeg var ved at lave lektier, og der sad nogle andre sammen med ham ude på terrassen. Dér hvor jeg sad, kunne jeg høre, hvordan de alle sammen diskuterede. Manden fra hæren nød at diskutere med dem, for de var på hver deres måde intellektuelle, der havde skippet viden til fordel for ræsonnementer. Når der er noget, man ved, er der ikke noget at diskutere. Men når det hele er ræsonnementer og antagelser, er der masser af plads til diskussion.

Da de havde diskuteret i nogen tid, kom der en og sagde: "Du har besøgt." Så fik jeg lov til at gå fra mine lektier og gik ind i stuen. Terrassen var lige uden for. Der var to sæt døre ud til den – den ene af glas, den anden af flet. Jeg åbnede glasdøren og lyttede gennem fletdøren. Jeg hørte manden sige: "Hver dag be'r jeg til Lyset." Og de diskuterede alle sammen. Så sneg jeg mig ud og satte mig helt stille. Manden så på mig, og jeg så på ham.

Så sagde jeg: "Og hvad gør du så?"

"Åh, jeg be'r til Lyset."

Jeg sagde: "Det er da udmærket. Jeg er sikker på, at det ikke gør nogen skade at bede til Lyset, men det er vel heller ikke nogen skade at se det, vel? Har du også set det? Eller be'r du bare?" Det ændrede hans liv.

"At bede til Lyset" er ligesom at banke på en dør. Den åbner sig ikke, men man bliver ved med at banke på. Det bliver et ritual at banke på. Hvad gør man, hvis

Når hjertet endelig er fyldt op,
bliver du tilfreds.

Øjeblikket bliver endeløst.
Hvert åndedrag bliver kostbart.
Det hele falder på plads.

Tågen er lettet
og du begynder at se.

Det er så smukt, at det er fuldkomment.
Alt det, der lå i mørke, alt det skjulte,
bliver oplyst.

Og fordi du kan se,
er der ingen frygt.

Ved du, hvordan det er
at leve uden frygt?

Gør du?

nogen pludselig åbner døren? Man vil ikke vide, hvad man skal stille op med sig selv, for der er aldrig nogen, der har fortalt en om andet end døren. Man hænger fast i at banke på.

DANTES HELVEDE

I det 14. århundrede sender en pave Dante i eksil. Dante hader det. Han sætter sig ned og skriver en bog, *Den guddommelige Komedie*, hvori han beskriver helvede. Han går virkelig op i det. Der er koldt og forfærdeligt. Og da han er færdig med at beskrive helvede, sender han paven derhen. Og så har vi lige pludselig en beskrivelse af helvede – sort på hvidt. Nu ved vi, hvordan helvede er. Men Dante var bare ude på at hævne sig.

Og så kommer alle kunstnerne. De har aldrig set helvede. Men de læser Dantes beskrivelse og maler helvede efter den. Det er årsagen til dette problem op gennem århundrederne. På den ene side har vi en meget udpenslet beskrivelse af helvede. Tænderne, øjnene, temperaturen. Det er så koldt, at Satan er blå, og dog er der flammer alle vegne.

På den anden side har vi kun meget generelle billeder af himmeriget. Der er en port, der er blå himmel, enkelte skyer, lidt lys og en lille engel med vinger. Det er det hele. Meget enkelt, og kedeligt som et stykke moderne interiør.

Vi tænker, at hvis der er en Gud, må han være ligesom os – meget dømmesyg. Alt er delt op i godt og ondt. Der er meget lidt flertydighed. ”Hvis du gør det og det og det, kommer du i helvede.” Alle religioner har et helvede og en himmel – og en liste over, hvilke handlinger der vil sende dig til helvede, og hvilke handlinger der vil give dig adgang til himlen. Og hvis du er på vej til helvede, er der en liste over ting, du kan gøre for alligevel at komme i himlen. Meget bekvemt.

Jeg vil ikke sige: ”Hvad nu hvis himlen var her på jorden?” Jeg *ved*, den er her. Jeg vil heller ikke sige: ”Hvad nu hvis helvede var her på jorden?” Jeg *ved*, at helvede er her på jorden. Sammenlignet med den smerte og lidelse, som mennesker oplever i deres sind, må det at blive kogt i olie nærmest føles som et bad i lunkent vand.

Og himlen? Følelsen af glæde, følelsen af tilfredshed, følelsen af fred. Følelsen af kærlighed. Når et menneske oplever kærlighed, er der en indre fylde. Kan beskrivelsen af himlen, den tænkte himmel, hamle op med dette? Nej. Når et menneske er tilfreds, fordi det har oplevet indre fred, så overgår det alle beskrivelser af himlen. I himlen er temperaturen for eksempel altid perfekt. Men når et menneske er tilfreds, så er det ligegyldigt, om det er isnende koldt eller brændende varmt. Tilfreds er tilfreds. Det er den rene himmel. Så er det, at den sande guddommelighed danser i et menneskes ansigt. Og det er ikke til at tage fejl af.

Guddommeligheden danser? Ja, den gør. Og klarheden. Og enkelheden. Alle disse kommer til dig, en efter en. Det er aldrig bare én af dem. De kommer alle sammen. Til dig. Mulighederne bliver uendelige. Alle spørgsmål bliver besvaret. Det er, hvad der sker, når klarheden kommer. Man sidder tilbage med forståelse. Svarene bliver oplagte. Man føler sig fyldt op indeni. Freden kommer. Sindsroen kommer. Afklaretheden kommer. Glæden kommer. De kommer alle, den ene efter den anden.

Når hjertet endelig er fyldt op, bliver du tilfreds. Øjeblikket bliver endeløst. Hvert åndedrag bliver kostbart. Det hele falder på plads. Tågen er lettet, og du begynder at se.

Det er så smukt, at det er fuldkomment. Alt det, der lå i mørke, alt det skjulte, bliver oplyst. Og fordi du kan se, er der ingen frygt. Ved du, hvordan det er at leve uden frygt? Gør du?

Når noget ikke er oplyst, og du ikke ved, hvad det er, er der frygt. Måske er du chef for 600 ansatte. Det er dig, der er bossen, og du har ingen frygt. Virkelig? Nej! Så snart du træder over tærsklen til dit hjem, kommer frygten. På kontoret er alle de andre nødt til at følge dine regler. Nu er du hjemme, og du er nødt til at følge reglerne dér. Denne på kontoret håbede alle, at du ikke ville afvise dem. Nu er du hjemme, og du håber, at din familie ikke vil afvise dig. Resultat: frygt.

Men du behøver ikke leve i frygt. Du kan opleve følelsen af en sand himmel inden i dig. Du behøver ikke tænke dig til den og tro på den. Du kan *vide*, hvordan det er. ■■■■

FRED BEGYNDER MED DIG OG MIG

Der er så mange mennesker, der siger: "Fred, fred, fred." Men hver dag er der krig, krig, krig. De taler om den forkerte form for fred. Den sande fred er der altid, inden i dig. Og når du kan opleve den fred, bliver der fred i verden. I din verden.

Krig vokser ikke på træerne. Krig vokser ud af hadet i menneskers sind. Fred vokser heller ikke på træerne. Fred vokser i menneskers hjerter. Det er dér, du skal finde den – inden i dig. Kig efter den. Gør, hvad du kan for at finde den virkelige fred i dit liv og blive tilfreds.

Der var en forretningsmand, som havde en lille virksomhed. Og som forretningsmand var han naturligvis interesseret i at tjene så mange penge som muligt.

En dag var der en, der bankede på døren. Da han åbnede, så han en mand, en meget smuk person, stå udenfor. Manden tog en sten op af lommen, gav den til forretningsmanden og sagde: "Lad mig forklare, hvilken kraft denne sten har. Hvis du tager den og lader den berøre noget metal, vil dette straks blive forvandlet til guld."

Så advarede manden ham. "Jeg forærer dig ikke stenen," sagde han. "Jeg lader dig bare bruge den et stykke tid. En dag vil jeg komme og hente den igen. Og når jeg kommer efter den, vil der ikke være nogen mulighed for udsættelse. Der vil ikke være noget at forhandle om. Ikke noget med i morgen. Du vil være nødt til at aflevere den."

For forretningsmanden var det opfyldelsen af hans vildeste drømme. Nu kunne han blive rigere, end han nogensinde havde turdet forestille sig. Det eneste, han skulle gøre, var at tage stenen og lade den berøre noget metal, og metallet ville blive forvandlet til guld. Han var en meget lykkelig mand.

Folk siger, at der er brug for fred i verden.

Nej. Der er brug for fred i din verden.

Men han var altså forretningsmand, og han ville ikke bruge penge, medmindre det var nødvendigt. Derfor ringede han for at finde ud af, hvad prisen på metal var den dag. Og forhandleren sagde: "Det er lidt dyrt." Priserne var steget, og forretningsmanden tænkte: "Jeg vil vente, til priserne falder igen." Så han ventede.

Han ringede hver dag for at finde ud af, om prisen var faldet. Men dag efter dag steg prisen.

En dag hørte forretningsmanden det banke på døren, og der var manden igen. Og han sagde: "Jeg vil have min sten tilbage."

Forbavset sagde forretningsmanden: "Lige et øjeblik. Jeg vil lige se, om jeg kan finde noget metal et eller andet sted i huset."

Men manden sagde: "Nej! Kan du huske vores aftale? Jeg er kommet tilbage, og du skal give mig stenen nu." Så tog han stenen og gik.

Hvem er denne forretningsmand? Det er os alle sammen. Der var en, der kom til os og gav os stenen – livets gave – og sagde: "Med den kan du opfylde dine drømme. Du kan blive lykkelig. Du kan blive tilfreds."

Og hvad har vi sagt? "Ikke lige nu. Jeg vil vente. Måske når jeg er blevet lidt ældre. Måske når jeg har lidt mere tid." Men hvor utroligt det end lyder, har vi mindre og mindre og mindre tid, efterhånden som vi bliver ældre.

En dag kommer der så en og banker på vores dør. "Jeg vil have livets gave igen."

Og hvad siger vi så? ”Åh, jeg ville ønske, at jeg havde gjort dit, jeg ville ønske jeg havde gjort dat. Jeg er frygtelig ked af det. Jeg burde bestemt have gjort sådan.” Men der er ingen forhandlinger. Der er ingen i morgen, ingen i overmorgen og ingen dag efter det.

DET GODE

Vi har alle sammen en masse at gøre, meget ansvar, som vi skal tage vare på. Men vi har yderligere et ansvar. Og det er at tage imod livets gave, tage imod glæden og skønheden i livet. For det er det eneste, der virkelig kan tilfredsstille os.

Jeg rejser fra land til land og ser forskellige kulturer. Men jeg ser også, at alle mennesker – inderst inde – har det samme ønske om at blive tilfredse.

Vi har alle det samme behov. Vi har alle det samme ønske. Vi har alle brug for at blive tilfredse, at opleve fred. Og en fred, som bare er en tanke, er ikke nok. Vi har brug for en fred, som vi kan føle hver eneste dag. Hvert eneste øjeblik. For hvert øjeblik er dyrebart. Det bør ikke gå til spilde.

Hvornår vil hvert øjeblik blive dyrebart for dig? Der er ikke visdom i at forstå, hvor dyrebart noget er, når man har mistet det. Visdommen består i at forstå kostbarheden af det, man har – ikke af det, man ikke har.

Men vores ambitioner er altid baseret på det, vi ikke har.

Der findes et smukt ordsprog: *”Tiggeren drømmer, at han en dag vil blive konge. Og hvad drømmer kongen? I hans mareridt drømmer han, at han bliver tigger.”* En konge drømmer ikke om at blive konge. En tigger drømmer ikke om at blive tigger. Tiggeren drømmer, han bliver konge, og kongen drømmer, han bliver tigger.

Alt, hvad der rører sig i verden, alt, hvad der ændrer sig og bevæger sig, sker også i dit liv. Sorg. Lykke. Gode tider. Dårilige tider. Rigdom. Fattigdom. Og uanset hvilken kultur, vi kommer fra, ønsker vi alle at undgå det dårlige.

I alle kulturer ønsker folk sig det gode, det lykkebringende. Derfor er spørgsmålet: Hvad er det mest lykkebringende i dit liv?

KRUKKEN

Det er åndedrættet, der kommer og går. Hver gang, det kommer, giver det dig livets gave. Det giver dig din eksistens. Ikke i morgen. Ikke i går. Nu – i dette øjeblik. Og i dette øjeblik, hvor åndedrættet kommer, er der ikke noget dårligt. Det er godt, og det er godt, og det er godt. For det giver dig liv.

Hvis vi aldrig kommer til at forstå betydningen af den gave, vi har fået, prøver vi at finde meningen i alt andet. Og det gør vi. Vi prøver at finde meningen – den sande betydning af vores eksistens – i alt det andet.

Der er et ordsprog: *"Tombændet kom du til verden, og tombændet forlader du den igen."* Det er ikke noget tilfælde, at det ordsprog eksisterer. Det er, hvad folk har fundet ud af – at alle de ting, vi gør for at blive tilfredse, ikke gør os tilfredse i sidste ende. I sidste ende forlader vi alt.

Forestil dig en lerkrukke med et stort hul i bunden. Du kan hælde vandet fra alle verdens have i den, og der vil ikke være en eneste dråbe tilbage.

Hvis du ikke erkender værdien af dit liv, er du som krukken. Hullet i bunden er din uvidenhed, og det spiller ingen rolle, hvor meget du hælder i krukken. Du kan hælde al verdens guld, alt hvad der er smukt i den – den vil ikke være i stand til at bibeholde noget af det.

Men hvis du hælder bare en enkelt dråbe vand i en krukke, der ikke har noget hul i bunden, vil dråben forblive i krukken. Fyld en sådan krukke med forståelsen af livet. Fyld en sådan krukke med tilværelsens skønhed. Kan du se, hvor jeg vil hen? Mange mennesker tror ikke, der er forskel på, hvad der sker i det indre og i det ydre. Men der er en kæmpe forskel.

Jeg møder mennesker, jeg kender, som er blevet gamle. Deres ansigt har forandret sig. Deres krop har forandret sig. Men deres hjerte er det samme, for hjertet er tidløst. Det udødelige, som vi søger uden for os selv, er inden i os.

HJERTET ER EN DEL AF DIG

Inden i dig er der noget helt fortryllende. Inden i dig udfolder livets dans sig. Inden i dig udfolder et smukt skuespil sig. Har du lyst til at overvære det? Har du lyst til at se det? Har du lyst til at forstå, hvad det er, du har fået? Ikke hvad du har skabt, men hvad du har fået.

Der er et smukt kinesisk ordsprog: *"Det er klogt at kende sine venner, men det er sand visdom at kende sig selv."* Tusinder af kilometer derfra sagde en græsk filosof: "Kend dig selv." Og i Indien var der en, der sagde: *"Det, du søger, er inden i dig."*

Er dette et tilfælde? I dag hører vi så en sige, "Det du søger – den sande skønhed, den rene glæde – er inden i dig." Og folk siger: "Meget klogt. Virkelig godt." Og så ... ingenting.

Krig vokser ud af hadet i menneskers sind.

Fred vokser i menneskers hjerter.

Hvorfor ikke finde ud af, hvad der er inden i dig? Hvorfor ikke komme i forbindelse med den fuldkommenhed, der er inden i dig? Hvorfor ikke forstå, hvad dit hjerte prøver at fortælle dig? Hjertet er også en del af dig.

Ville det være bekvemt for dig, hvis der var en, der bandt et af dine ben op og sagde: "Du må ikke bruge det ben – brug kun det andet"? Du ville være nødt til at hoppe rundt alle vegne. Hvorfor overser vi vores indre selv og prøver kun at gøre, hvad vores ydre selv ønsker? Det indre selv er også en del af dig. Og hvis vi ikke har hørt dets enkle kalden, har vi endnu ikke hørt hele historien om vores liv.

HVAD TAGER VI MED OS?

Hvis det er sandt, at vi er kommet med tomme hænder, og at vi tager af sted igen med tomme hænder, hvad handler livet så om? Der vil komme gode tider og dårlige tider. Og mere af det samme, mere af det samme, mere af det samme.

Du står op om morgenen. Du forlader dit hjem for at tage hen på kontoret. Du forlader kontoret for at komme hjem igen. Det er frem og tilbage, frem og tilbage, og frem og tilbage. Og hvad tænker du på? Du tænker på dine problemer: "Jeg skal have gjort det ene, og jeg skal have gjort det andet." Problemer, problemer, problemer.

Der var noget andet, jeg læste – et meget interessant udsagn: *"Man arbejder så hårdt for at tjene penge, at man ødelægger sit helbred. Og så bruger man sine penge på at genvinde sit helbred."*

Ikke nogen særlig smart forretning, for man taber, taber, taber.

Der er så meget, vi ved – men ved vi, hvilken værdi hvert eneste åndedrag har? Der er så meget, vi ved – men ved vi, hvordan man svæver i hjertets verden? Hvis vi ikke ved det, vil der komme en dag, hvor al vores viden vil blive nyttesløs.

FRED PÅ FORMEL

Der er to slags fred. Den ene er baseret på en formel. Den anden er noget, man kan føle. Der er mange, der har fred på en formel. Nogle siger: "Jeg har fred. Jeg har en god familie. Jeg har et godt arbejde. Jeg har et dejligt hjem. Så jeg er lykkelig." Men det vil alt sammen forsvinde en dag.

Hvis man spørger en rig person: "Har du fred?" vil vedkommende sige: "Ja, jeg har fred." "Hvorfor mener du, at du har fred?" "Tjah, jeg har både det ene og det andet. Jeg har fred. Jeg har det fint." Hvis man så spørger en munk om det samme, siger han: "Ja, jeg har fred. For jeg har hverken det ene eller det andet."

Alt dette er fred på formler. Alle har fred på formler, og det er derfor, der er så mange krige, for fred på formel skaber ikke fred.

Hvis man tager et billede af solen frem om natten, kan man ikke lyse sit hus op med det. Jeg ville ønske, man kunne – det ville spare en masse elektricitet og en masse penge, men et billede af solen kan ikke give lys. Det kan kun solen.

En tænkt fred er ligesom et billede af solen. Folk taler om fred og læser om fred, og det er udmærket, men på et eller andet tidspunkt må man vide, hvad fred er. Og det ved man først, når man oplever den.

Hvis du virkelig vil have fred, må du føle den – ikke én gang, men hver dag i dit liv. Du må blive i stand til at vende dig indad hver dag og føle den glæde, der er dér, føle den skønhed og den klarhed, der er dér. Hver dag.

FRED I DIN VERDEN

Man siger, at der er brug for fred i verden. Nej. Der er brug for fred i *din* verden. I din verden. For hvis der ikke er fred i din verden, bliver der ikke fred i verden.

Der er så mange, der siger: "Fred, fred, fred." Men hver dag er der krig, krig, krig. De taler om den forkerte form for fred. Den sande fred er der altid, inden i dig. Og når du kan opleve den fred, så bliver der fred i verden. I *din* verden.

Krig vokser ikke på træerne. Krig vokser ud af hadet i menneskers sind.

Fred vokser heller ikke på træerne. Fred vokser i menneskers hjerter. Det er dér, du skal finde den – inden i dig. Kig efter den. Gør, hvad du kan for at finde den virkelige fred i dit liv og blive tilfreds.

Fred begynder ikke med lande, ikke med nationer og ikke med regeringer. Fred begynder med *dig*. Fred begynder med mig. Fred begynder med hver enkelt af os.

Og forresten minder jeg dig bare om noget, du allerede ved. Du har vidst det, lige siden du var lille, men du glemte det, fordi alt andet blev så vigtigt. Nu er tiden måske kommet til at huske det igen. ■■■

Hvorfor ikke finde ud af,
hvad der er inden i dig?

Hvorfor ikke forstå,
hvad dit hjerte prøver
at fortælle dig?

OM PREM RAWAT

Som en fortaler for fred har Prem Rawat, også kendt som Maharaji, dedikeret sit liv til at hjælpe andre med at finde fred i sig selv, ikke som et utopisk ideal og heller ikke i form af konfliktbekæmpelse, men som en gennemtrængende personlig oplevelse.

Han blev født i 1957 og startede sit arbejde for fred og humanitær bistand allerede i sine barndomsår. Da han var 13, begyndte han at blive inviteret til at tale rundt om i verden, i London og Los Angeles og i andre større byer.

I løbet af sit liv har Prem Rawat talt om fred til mere end 12 millioner mennesker i over 50 lande. Lige fra små uformelle møder til større internationale begivenheder, fra universitets-auditorier til udendørs stadion med flere hundrede tusinde tilskuere, har Prem Rawat talt til alle slags mennesker.

For tiden når hans prisbelønnede tv-serie, Words of Peace, ud til mere end 115 millioner hjem over hele verden, med oversættelse til mere end 20 sprog.

I 2001 grundlagde han The Prem Rawat Foundation (TPRF), en non-profit organisation, der er dedikeret til at bringe hans budskab om fred ud til folk over hele verden samt give hjælp i form af vand, mad og nødforsyninger til de, der har allermest brug for det.

Words of Peace Global udbreder Prem Rawats fredsbudskab ved at gøre det tilgængeligt for folk over hele verden gennem live events, tv-udsendelser og en række andre medier.

www.wopg.org

© All rights Reserved.